

kötelesek megőrizni a muzeális dokumentumaikat. Ha e kötelességüket megszegik, akkor ezek a dokumentumaik más könyvtárakba helyezhetők át.

A szabályzat utolsó szakasza egy periferikus jelentőségű kérdésben rendelkezik: mi történjék azokkal a dokumentumokkal, amelyeket egy könyvtár magánszemélytől vagy közülettől megőrzésre (letétként) fogad el. (Figyelem: itt *polgári jogi letétről* van szó, nem pedig a letéti könyvtárak más könyvtártól használatra átvett anyagáról!)

Az új „állományvédelmi” rendelet és a szabályzat valóban sok újszerű elemet tartalmaz. Az előkészületben levő új könyvtári alapjogszabályok szellemében közelebb hozza a döntési szinteket a munka valóságos színteréhez. *Ez nagyobb jogkört ad a könyvtáraknak, de egyben jóval nagyobb felelősséget is ró rájuk* és a fenntartókra egyaránt. A formálisan teljesített kötelesség helyett nagyobb szerepet kap a szakmai lelkiismeret, a könyvtáresetika. Ezeknek az új felfogást tükröző jogszabályoknak az előkészítése hosszú és nehéz, sok — szakmán belüli és kívüli — vitát kiváltó folyamat volt. A végeredmény valóban közös munka gyümölcse, és remélhetőleg nagyjában-egészében sikeres első hírnöke az új alapjogszabályainknak.

B. Nagy Ernő

Jugoszláviai könyvtárosok szemináriuma Pécsett

A Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság kulturális egyezménye új, ígéretes együttműködési formát kezdeményezett a két ország könyvtárosai között. Ennek lényege és célja: a magyar anyanyelvű lakosságot is ellátó jugoszláviai könyvtárosok Magyarországon, a szerbhorvát és szlovén anyanyelvűeket is ellátó hazaiak pedig Jugoszláviában rendezett szemináriumokon ismerkedjenek meg egymás kulturális életével és környezetével.

A fenti elhatározás megvalósításának első „fordulója” ez év júliusában egyhetes pécsi szemináriummal kezdődött, dunántúli szakmai körüttal folytatódott, és budapesti látogatással — fogadással fejeződött be.

Szemináriumunkra 14 jugoszláviai könyvtáros érkezett. A vendégek kétharmada a Szerb Szocialista Köztársaságban, illetve a Vajdaságban, egyharmada Horvátországban és Szlovéniában dolgozik.

A házigazdák — az MSZMP Baranya megyei Bizottsága, a megyei tanács és a megyei könyvtár — a lehető legkedvezőbb feltételeket teremtették a gazdag programú szeminárium sikere érdekében. Nevükben *Bernics Ferenc*, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője köszöntötte a résztvevőket, tömör képet festett Baranya megye és Pécs gazdag múltjáról és dinamikus fejlődéséről, nem feledkezvén meg a megyében élő nemzetiségek társadalmi, gazdasági és kulturális helyzetéről sem. Ezt követték az előadások, konzultációk, a Baranya megyei és pécsi könyvtárlátogatások, illetve egyéb, a megye nevezetességeivel megismertető kirándulások.

Kondor Istvánné, a Kulturális Minisztérium könyvtárügyi osztályának vezetője a magyar könyvtárügy fejlődéséről és mai helyzetéről, *dr. Eperjessy Ernő*, a Kulturális Minisztérium nemzetiségi osztályának munkatársa nemzetiségi művelődéspolitikánkról, *Szederkényi Ervin*, a Jelenkor főszerkesztője a mai magyar irodalomról, *dr. Urosevics Daniló*, a Könyvtártudományi és Módszertani Központ tudományos főmunkatársa a nemzetiségi lakosság anyanyelvi irodalommal való ellátásáról, *Vargha Balázs*, a KMK tudományos főmunkatársa gyermek- és ifjúsági irodalmunkról, *Fodor Pálné*, a Baranya megyei Könyvtár igazgatója a megye könyvtárügyéről, *dr. Borsos József*, a Magyar Rádió pécsi stúdiójának vezetője a pécsi adónak a német és szerbhorvát lakosságot sokrétűen tájékoztató-szórakoztató tevékenységéről beszélt a szeminárium résztvevőinek. Az előadások érdekességét és hasznosságát bizonyítja, hogy a vendégek valamennyit élénk érdeklődéssel hallgatták, és azokhoz kapcsolódva számos kérdést is feltettek.

Az előadásokkal váltakozva ismerték meg a szeminárium résztvevői Pécs város irodalmi életét (találkozás a *Jelenkor* szerkesztőjével, a pécsi írókkal és költőkkel), legjelentősebb (egyetemi, megyei és városi) könyvtárainak munkáját, valamint a mohácsi és a szigetvári városi-járásai könyvtárét is. Természetesen eközben nem maradt ki az említett városok muzeális és műemléki értékeivel való ismerkedés sem, amit

az illetékes tanácsok vezetőinek gondoskodása és tájékoztatása tett elmélyültté és sokoldalúvá. A házigazdák programon kívüli meglepetéssel is szolgáltak a szeminárium résztvevőinek: bemutatták nekik szocialista városunk — *Komló* — munkás-hétköznapjait, egyik bányauzemét, illetve ezen keresztül a munkások könyvtári ellátását. Hasonló — programon kívüli — meglepetés várta a résztvevőket *Mohácson*, ahol bepillantást nyerhettek az ottani délszláv klub tevékenységébe.

A résztvevők — bár programjuk feszített volt — nehezen váltak el Baranya megyétől és Péctől. *Timár Irma*, a megyei tanács főtanácsosa, a művelődésügyi osztály népművelési csoportjának vezetője meleghangú és tartalmas zárószavai, valamint a házigazdák kis ajándékai még feledhetlenebbé tették a Baranya megyétől és Pécs városától való — reméljük, átmeneti — búcsúzást.

Ezzel azonban a jugoszláviai pályatársak magyarországi tartózkodása nem ért véget. Megláthatták még Keszthely nevezetességeit, a Szombathelyi Megyei Könyvtárat és a város történeti emlékeit, Kőszeg várát, valamint a Veszprémi Megyei Könyvtárat, illetve a város műemléki-múzeumi értékeit. A tanulmányi kirándulás — főként a szombathelyi látogatás — tovább mélyítette a szeminárium résztvevőinek szakmai tapasztalatait, mintegy bizonyítékául szolgált annak, hogy az előadások a valóságnak megfelelően tükrözték eredményeinket és gondjainkat.

Budapesten a szeminárium résztvevői meglátogatták a Könyvtártudományi és Módszertani Központot, ahol az intézet vezetői — az intézet tényleges tevékenységének felvázolása mellett — szintetizálni igyekeztek a szemináriumon szerzett részismereteket, illetve megajándékozták a résztvevőket a magyar könyvtártudományi-könyvtárügyi szakirodalom néhány alapvető, a mindennapi könyvtári munkát közvetlenül segítő termékével és segédeszközével. Ezen kívül a jugoszláviai könyvtárosok meglátogatták az Országos Széchényi Könyvtárat, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár királyerdei könyvtárát, valamint megismerkedtek a főváros nevezetességeivel is. A program során a résztvevőket a Kulturális Minisztérium könyvtárügyi osztálya és más illetékes osztályai fogadták, a hivatalos tárgyalásokon pedig a program folytatását beszéltek meg.

Az új együttműködési forma a résztvevők reflexiói alapján is sikeresnek mondható, s ez mindenekelőtt a Baranya megyei és a pécsi párt- és tanácsi szervezetek, továbbá a megyei könyvtárnak, valamint azoknak az előadóknak, intézményeknek és könyvtáraknak köszönhető, akik, illetve amelyek a szeminárium résztvevőit tájékoztatták és fogadták.

Meg vagyunk győződve arról, hogy az akció második — jugoszláviai — „fordulója” hasonlóan gazdag tapasztalatokat nyújt majd a mi könyvtárosainknak, s hogy az elsőt újabbak fogják követni. Ez annál is inkább bizonyos, mivel mindkét ország úgy vélekedik, hogy a nemzetiségek az egymás közötti kapcsolatokban a híd szerepét töltik be. (U. D.)

Imets László fametszete